

Bu ilki Novruz təəssüratları çox zəngin və maraqlı olduğu üçün qələmi götürüb bunu sizinlə də bölüşmək istədim. Bu təəssüratları oxuyandan sonra yenə mənə gülənlər, yuxarıdan aşağı baxanlar, sözsüz mənə "müasirlikdən geri qalan" hesab edənlər də olacaq, eyib etməz, mən razıyam, həm də ki, heç incimərəm. Çünki səbəblərim var. Bu internet deyilən mərz nə qədər ki, canımızdan çıxmaq bilmir, təəssüratlarımız həmişə "zəngin" olacaq. Mərz də deyirəm, mənə qınamağa bəlkə də çox haqları olacaq çoxlarının. Ay qardaş, ay bacı nə edib ki, bu internet insanlara? İşlərini yüngülləşdirib də. Gündə qalır-dıq bir-birimizin qapısında. Nədi-nədi ki, qohumuq, tanış, bir-birimizə gəlməli-getməli, kef-əhval tutmalıyıq. İnternet nə elədi? İnsanları bir-birindən uzaqlaşdırdı, qapıları bağladı, qonaqpərvərlərin üreyinə dağ çəkdi, qonaq istəməyənlərin üreyinə isə su çilədi. Telefon var da, otur evində, aç görüntülü danış nə qədər istəyirsən. Gərək durub gedib kiminsə evində saatlarla oturub camaatı narahat edəsən? Elə lap doğmaların olsun, durub Bakıdan nə bilim axı, Şəkiyə, Balakənə, Lənkərana gedincə, aç danış da telefonla, əhvallarını da soruş, bayramlarını, nə bilim, doğum günlərini də təbrik et, qurtarsın getsin. Pulun da qalsın çibində.

Mətləbdən həmişə olduğu kimi uzaqlaşmağın fərqi olmadığı düşünməyin. Xahiş edirəm, mənə anlayasınız ki, dərddə deyincə, danışqan olar. Keçim mətləbə. Qoca nənələr demişkən, iki dünya bir olsaydı da inanmazdım ki, vaxt gələcək, internetin qapılarını təybatay açıb Novruzdu da oraya dəvət edəcəyik. Ancaq "Sən saydığını say, gör, fələk nə sayır" da deyiblər axı. Bəli, belə oldu ki, Novruz da onlaynlaşdı. Hələ Novruzqaqədərki çərşənbələrin hər birində hərəməz bir video düzəldib sosial şəbəkələrdə paylaşdıq. Su şəklinin üzərinə "Su çərşənbəniz mübarək!", od şəklinin üzərinə "Od çərşənbəniz mübarək!", Külək şəklinin üzərinə "Yel çərşənbəniz mübarək!", torpaq şəklinin üzərinə "Torpaq çərşənbəniz mübarək!" yazıb paylaşdıq, bir-birimizlə onlayn bayramlaşdıq və işimizi də bitmiş hesab etdik. Novruz yetişdi, yenə kimin əlinə nə keçdisə, paylaşdı, bayramlaşdı. Novruz bayramımızı da beləcə mübarək etdik. Onlayn papaqatdı mərasimi də keçirdik, yumurta da döyüşdürdük, tonqal yandırdıq, amma onu deyə bilmərəm ki, oduna isindik, ya tüstüsünə kor olduq.

Bəziləri üçün gülməli olsa da, bu Novruzda bayramboyu təəssüratlarımla illər öncələrin Novruz təəssüratları məni rahat buraxmadı. Hər çərşənbədə yandırılan ocaqları

Novruz təəssüratları

FELYETON

xatırladım. Su çərşənbəsinə də sübh çağında, çeşmədə su üstündən tullanmasını, bütün ağırlığın, xəstəliklərin suya axıdılmasını, evə həmin sudan gətirilməsini, bərəkət rəmzi olaraq küncə-bucağa, həyət-bacaya səpilməsini xatırladım. Yel, Torpaq çərşənbələrində bağ-bağçada torpaq işlərinə başlanılmasını, ötən yazdan-payızdan qarın altında qalan çör-çöpün, ot-alafın bir yere toplanılıb yandırılmasını, külün boluq rəmzi kimi bütün bağçaya səpilməsini xatırladım. Od çərşənbəsində ən böyük tonqalların qurulmasını, bütün ailə üzvlərinin, qohum-qonşuların ocaq başına yığılmasını, deyib gülməsini, bayramlaşmasını, tonqal üzərindən tullanıb "ağırlığın, uğurluğun odlara" deməsini xatırladım. İlləyir

çərşənbə və Novruz bayramı gecələrində papaqatma mərasimlərini, bayramın səhəri günü yumurta döyüşdürməni xatırladım. O yumurtalar ki, Novruzdan Novruzqa yığılıb saxlanılan soğan qabıqlarında qaynadılıb qırmızı rəngə boyadılardı. Evlərdəki köhnə palatların yumru şəkildə üst-üstə sarınıb metal simlə möhkəm bağlanaraq bir ay əvvəldən neftə salınmasını, bayram günü yeniyetmə və gənclərin əllərində fırlatmalarını xatırladım. Günlərlə bütün qohum-qonşulara bayram görüşünə gedilməsini, insanların hər gün bir evdə yığılmasını yadıma saldım. Bu xatırlamalarıma sonadək böyük Şəhriyarın "Heydərbabaya salam" poeməsindən aşağıdakı misralar da yoldaşlıq edirdi:

**Bayram idi gecəquşu oxurdu,
Adaxlı qız bəy corabın toxurdu,
Hər kəs şalın bir bacadan soxurdu,
Ay nə gözəl qaydadı şal sallamaq,
Bəy şalına bayramlığın bağlamaq.**

Novruz təəssüratlarının illər əvvəlki müqayisəsindən isə sən demə mənə qalan sadəcə poemanın bu bəndi imiş:

**Heydərbaba, Mirzəməmmədin bağçası,
Bağçaların turşaşirin alçası,
Gəlinlərin düzmələri, taxçası,
Hey düzülər gözlərimin rəfində,
Xeymə vurur xatirələr səfində...
Yəqin ki, aydındır.**